

Çok değerli okuyucularımız,

Yeni yılla birlikte yeni bilgi paylaşımlarında bulunacağımız dergimizin 2019 yılı ilk sayısında bilimsel araştırmaları ve bir sistematik derlemeyi sizlere aktarmaktan, aynı zamanda bilimsel bir platformda sizlerle buluşmaktan mutluluk duymaktayız.

Bu sayıdaki paylaşımlarımız dokuz araştırma ve bir sistematik derleme makaleden oluşmaktadır. İlk araştırma, Dilek OLMAZ ve Papatya KARAKURT'un "Hemşirelerin Bakım Verirken Hemşirelik Sürecini Bilme ve Uygulama Durumları" isimli çalışması olup tanımlayıcı türde yapılmıştır. Araştırma 131 hemşire ile gerçekleştirilmiş ve hemşirelerin tamamına yakınının süreci bilme ve uygulama durumlarının yeterli olduğu fakat sürecin en çok veri toplama aşamasında sorun yaşadıkları belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda öğrenim süresince hemşirelik eğitiminde hemşirelik sürecinin önemi vurgulanmalı ve meslek hayatında hizmet içi eğitimlerle desteklenmesi önerilebilir. Araştırma, hemşirelik bakımının sürece uygun yapılandırılmasına katkı sağlayıcı bir çalışmadır.

İkinci araştırma makalesi; Özden TOR, Gülçay MERT ve Betül TOSUN'un "Yoğun Bakım Hastalarına Verilen Pozisyonların Hemodinamik Ölçümlere Etkisi" isimli çalışmasıdır. Bir iç hastalıkları yoğun bakım ünitesinde yarı deneysel olarak yapılan bu çalışma, santral venöz ve arteriyel kateteri takılmış ve monitörlene olan 30 hasta ile yürütülmüştür. Araştırmada, bazı hemodinamik ölçümlerin yatak başının 45°'de olduğu seviyede, yatak başı 0° pozisyona getirilmeden güvenli olarak yapılabileceği değerlendirilmiştir. Uygulama alanına katkı sağlayıcı, sonuç olarak bakım alanında kullanılabilir bir uygulamadır.

Üçüncü çalışma; Selma BEZİRGAN GÖZMENER, Selmin ŞENOL ve Şeyda SEREN İNTEPELER'in "Hemşirelik Öğrencileri İçin Kişisel Sağlık Verilerinin Kayıt ve Korunması Tutum Ölçeği Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması" başlıklı çalışmasıdır. Metodolojik tasarımdaki araştırma, bir hemşirelik fakültesinde öğrenim gören 305 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda, kişisel Sağlık Verileri Kayıt ve Korunması Tutum Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliği yüksek, hemşirelik öğrencilerinin kişisel sağlık verilerinin kayıt ve korunması tutumlarını belirlemede yeterli bir ölçme aracı olduğu belirlenmiştir. Yasal anlamda veri güvenliğinin sağlanmasının öğrencilik yaşamında tutum haline getirilmesine katkı sağlayıcı bir çalışmadır.

Dördüncü çalışma; Diler AYDIN ve Yıldı Arzu ABA'nın "Annelerin Sağlık Okuryazarlığı Düzeyleri ile Emzirme Öz-Yeterlilik Algıları Arasındaki İlişki" isimli çalışmasıdır. Bu araştırma, annelerin sağlık okuryazarlığı düzeylerinin doğum sonrası emzirme öz yeterlilik düzeyine etkisini değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı ve ilişkisel tipte, bir ilçe devlet hastanesinin çocuk polikliniklerine başvuran ve doğum sonrası altı aya kadar bebeğe sahip 263 anne ile yürütülmüştür. Annelerin sağlık okuryazarlığı düzeyi arttıkça emzirme öz-yeterlilik düzeyinin de arttığı bulunmuştur. Bu doğrultuda daha prekonsepsiyonel dönemde ve gebelik döneminden itibaren kadınların sağlık okuryazarlığı düzeyinin belirlenmesi ve artırılması, emzirme gibi sağlığı koruma davranışlarının kazanılmasında doğru yere, doğru zamanda, doğru şekilde ulaşılmasını sağlayacaktır.

Beşinci araştırma; Emel SEZİCİ'nin "Annelerin Hastanede Yatan Çocuklarında Ateş Deneyimleri: Niteliksel Bir Çalışma" başlıklı çalışmasıdır. Nitel araştırma tasarımında, odak grup görüşmeleriyle çocuklarını hastaneye yatıran sekiz anneden toplanmıştır. Çalışma verileri, Eylül-Kasım 2017 arasında iki odak grup görüşmesi ile toplanmış ve veriler geleneksel içerik analizi kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmada, "Ateş Algısı", "Yapılan Uygulamalar", "Duygusal Değişiklikler" ve "Bilgi Kaynağı" olmak üzere 4 tema ve 9 kategori belirlenmiştir. Çalışmanın sonucunda, ateşin anneler için korkutucu bir deneyim olduğunu, annelerin korkusunun nedeninin, ateşin konvülsiyona neden olabileceği yönündedir.

Altıncı araştırma makalesi; Dürdane TAŞDEMİR AKKAVAK ve Seher SARIKAYA KARABUDAK'ın "Hastanede Yatan Okul Çağı Çocukların Hemşireyi ve Hastaneyi Algılama Durumlarının İncelenmesi" isimli çalışmasıdır. Araştırma, bir üniversite hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Servisinde, ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenen 7-12 yaş 15 çocuk ile tanımlayıcı nitelikte yapılmıştır. Çocukların bilgilendirilmesi konusunda yetersizlikler olduğu saptanmıştır. Oyun odası, okul en sık ifade edilen isteklerdir. Kendilerine bakan hemşirenin kadın hemşire olmasını ve renkli, desenli formalar giymesini tercih ettiklerini ifade etmişlerdir. Uygulama alanının geliştirilmesini destekleyen bir çalışmadır.

Yedinci çalışma; Bennur KOCA ve Aynur UYSAL TORAMAN'ın "Okul Çocuklarına Yönelik Yaralanma Tutum Ölçeği'nin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirliliği" başlıklı çalışmasıdır. Metodolojik tipteki araştırmada, okul çocuklarına yönelik Yaralanma Tutum Ölçeği'nin (YTÖ) Türk diline kazandırılması amaçlanmıştır ve örnekleme 8-12 yaş grubu 400 öğrenci alınmıştır. Yaralanma tutum ölçeğinin, çocukların oyun alanı

yaralanmaları ile ilgili tutumlarının belirlenmesi için güvenilir ve geçerli bir ölçme aracı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sekizinci araştırma, Serap SAYAR ve Dilek ERGİN'in "Ortopedi Servisinde Yatan Çocuk Hastalarda Ameliyat Sonrası Ağrı Yönetiminde Müziğin Etkisinin İncelenmesi" başlıklı çalışmasıdır. Bu çalışma, yarı deneysel tasarımda bir üniversitesi hastanesinin Ortopedi ve Travmatoloji Servisi'nde, ameliyat olmuş 7-12 yaş grubundaki 60 çocuk hasta ile gerçekleştirilmiştir. Müziğin ameliyat sonrası ilk altı saatteki olumlu etkisi nedeniyle, farmakolojik olmayan hemşirelik girişimi olarak hemşirelik uygulamalarına dahil edilmesi önerilmiştir. Hemşirelik uygulamaları açısından katkı sağlayıcı bir araştırmadır.

Dokuzuncu çalışma; Deniz YASAL ve Neslihan PARTLAK GÜNÜŞEN'in "Acil Serviste Çalışan Hemşirelerin Travma Sonrası Stres Belirtilerini Etkileyen Faktörler ve Hemşirelerin Başetme Yollarının İncelenmesi" isimli araştırmadır. Araştırma tanımlayıcı niteliktedir ve üniversite ve eğitim-araştırma hastanelerinin acil ünitelerinde çalışan 108 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma sonucunda hemşirelerin %38'inin travma sonrası stres yaşadığı, travma sonrası stres yaşayan hemşirelerin meslek seçimleri konusunda pişmanlık duydukları, istifa etmeyi düşündükleri belirlenmiştir. Hemşirelere travma sonrası stres belirtileri konusunda bilgi verilmesi, hem bireysel hem de kurumsal olarak başetme yollarını güçlendirilmesi önerilmektedir.

Bu sayımızda paylaştığımız sistematik derleme makalesi, Nursen BOLSOY, Nurcan ÇELİK ve Hanife Nurseven ŞİMŞEK'in "Doğum Korkusu Yaşayan Kadınlarda Psiko-Eğitim Obstetrik ve Maternal Sonuçları İyileştirir mi? Sistematik İnceleme" isimli makalesidir. Doğum korkusu günümüzde çözülmesi gereken öncelikli sorunlardan biri haline gelmiştir. Doğum korkusu yaşayan kadınlarda psiko-eğitimin obstetrik ve maternal sonuçlar üzerine olumlu etkilerinin olduğu görülmektedir. Bu sistematik incelemenin konu ile ilgili yapılacak olan çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Ocak sayımızda, araştırmalarıyla ve derleme makalesi ile literatüre, hemşirelik uygulamalarına ve yönetimine katkı veren tüm yazarlara, hakemlere, bölüm editörlerine ve tüm süreçlerde emek veren dergi yayın kuruluna teşekkürlerimi sunarım.

Mesleğimizin gelişimine katkı verecek değerli çalışmalarla bir sonraki sayımızda buluşmayı diliyorum.

Prof.Dr.Şeyda SEREN İNTEPELER

Editör